

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, piątek 9 kwietnia 1954 r.

Nr 84 (1223) B

Cena 20 gr

Naród polski gorąco popiera zasadę zbiorowego bezpieczeństwa zgodną z interesami wszystkich narodów

Obrady Krajowej Konferencji Obrońców Pokoju

Dnia 7 bm. odbyła się w Warszawie Krajowa Konferencja Obrońców Pokoju w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i układu o zbiorowym bezpieczeństwie Europy. Konferencja zwołana przez Prezydium Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju zgromadziła wybitnych przedstawicieli nauki, polskiego świata kulturalnego i artystycznego, robotników i chłopów, działaczy katolickich, przedstawicieli organizacji masowych z całego kraju.

Obrady otworzył członek Prezydium PKOP, laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej, znakomity pisarz — L. Kruczkowski. W dłuższym przemówieniu uczcił on pamięć zmarłych ostatnio wybitnych działaczy polskiego ruchu obroń-

ów pokoju — wielkich uczonych, prof. dr Stefana Piętkowskiego, prof. dr. L. Hirsfelda oraz wielkiego artysty i reżysera Leona Schillera. Uczestnicy konferencji minutą ciszy uczcili ich pamięć.

Zabrał następnie głos przewodniczący PKOP — Jarosław Iwaszkiewicz, który w referacie swym naświetlił aktualną sytuację międzynarodową, podkreślając rosnącą siłę obozu pokoju, sukcesy idealistów oraz wskazał na działalność wrogów pokoju, którzy usiłują nie dopuścić do osłabienia napięcia w sytuacji międzynarodowej. Szczególnie szeroko omówił Jarosław Iwaszkiewicz stanowisko polskiego ruchu obrońców pokoju wobec ostatnich propozycji Związku Radzieckiego dotyczących zawarcia ogólnoeuropejskiego układu bezpieczeństwa zbiorowego podkreślając, że w propozycjach tych cały naród polski widzi realną drogę do zapobieżenia groźbie wojny, do pokojowego uregulowania sprawy Niemiec.

Jako następny mówca głos zabrał prof. Leopold Infeld, wiceprzewodniczący Światowej Rady Pokoju, który złożył sprawozdanie z ostatniego posiedzenia Biura Światowej Rady Pokoju, które odbyło się w Wiedniu. Mówca wskazał, że w czasie obrad dotychczas zaznaczyła się rosnąca siła frontu pokoju na całym świecie i podkreślił m. in., że jednym z głównych tematów obrad było zagadnienie dalsze-

go konsekwentnego zwiekszenia walki całego światowego obozu pokoju o wydanie przez rządy wielkich mocarstw zakazu produkcji wszelkiej broni atomowej i innej broni masowej zagłady.

W dyskusji nad wygłoszonymi referatami udział wzięło 31 mówców — robotników, chłopów, naukowców, działaczy społecznych, przedstawicieli świata kulturalnego.

Wszyscy uczestnicy dyskusji stwierdzili, iż naród polski rozumie, że najpoważniejszą groźbą dla przyszłości narodów europejskich jest odrzucenie się imperializmu niemieckiego. Dlatego

go konsekwentnego zwiekszenia walki całego światowego obozu pokoju o wydanie przez rządy wielkich mocarstw zakazu produkcji wszelkiej broni atomowej i innej broni masowej zagłady.

W dyskusji nad wygłoszonymi referatami udział wzięło 31 mówców — robotników, chłopów, naukowców, działaczy społecznych, przedstawicieli świata kulturalnego.

Wszyscy uczestnicy dyskusji stwierdzili, iż naród polski rozumie, że najpoważniejszą groźbą dla przyszłości narodów europejskich jest odrzucenie się imperializmu niemieckiego. Dlatego

ogniwny światowego obozu pokoju.

Dyskusję podsumował prof. Ostoja Dłuski, członek Światowej Rady Pokoju.

Krajowa Konferencja Obrońców Pokoju uchwaliła jednomyślnie: „Rezolucję w sprawie problemu niemieckiego i „Apel do komitetów obrońców pokoju krajów zachodniej Europy” oraz rezolucję, domagającą się zakazu użycia bomby atomowej i wdrożeniu oraz wszystkich środków masowej zagłady i ustanowieniu międzynarodowej kontroli tego zakazu.

Rezolucja w sprawie problemu niemieckiego i zbiorowego bezpieczeństwa

Krajowa Konferencja Polskich Obrońców Pokoju zebrała w Warszawie w dniu 7.IV. 1954 r. po przedyskutowaniu problemów obecnej sytuacji międzynarodowej i zapoznaniu się z uchwałami Biura Światowej Rady Pokoju stwierdza, że w wyniku pokojowej walki narodów i stalego wzrostu potęgi obozu pokoju, nastąpiło pewne odprężenie w sytuacji międzynarodowej, że proste sędziastwo wysuwane od lat przez rządy wielkich mocarstw, torując drogę w życiu międzynarodowym.

Warunek zapewnienia bezpieczeństwa i pokoju w Europie — pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego — nie został zrealizowany na skutek oporu ze strony mocarstw zachodnich. Uwidocznili się to na konferencji berlińskiej, gdzie delegacje zachodnie pod komendą amerykańską odrzuciły wszystkie konstruktywne propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do zjednoczenia narodu niemieckiego na takich zasadach, które gwarantowałyby Niemcom szerokie możliwości rozwoju, a ich sąsiadom pełne bezpieczeń-

Warunek zapewnienia bezpieczeństwa i pokoju w Europie — pokojowe rozwiązanie problemu niemieckiego — nie został zrealizowany na skutek oporu ze strony mocarstw zachodnich. Uwidocznili się to na konferencji berlińskiej, gdzie delegacje zachodnie pod komendą amerykańską odrzuciły wszystkie konstruktywne propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do zjednoczenia narodu niemieckiego na takich zasadach, które gwarantowałyby Niemcom szerokie możliwości rozwoju, a ich sąsiadom pełne bezpieczeń-

Młodzież podejmuje pierwszomajowe zobowiązania

(Telefonem z warszawskich zakładów pracy)

Stalo się zwyczajem ludzi pracy naszego kraju, że witała oni pierwszomajowe święto tysiącami ton ponadplanowej produkcji, milionami oszczędzonych złotych, lepiej i szybciej zaorany i obsiany polami. W tym roku Pierwszy Maja nasz naród wita uroczysto w wytyczone II Zjazdu Partii, wzbogacony doświadczeniami i zjazdowego czynu produkcyjnego.

We wtorek szpalty świeżych jeszcze gazet przyniosły na hale fabryczne apel sześciu przodujących załóg robotniczych. W odpowiedzi zbierały się na narady brygady, zwoływano masówki, obliczano możliwości produkcyjne i podejmowano pierwszomajowe zobowiązania.

A w redakcji nieustraszenie dzwonił telefon. Z fabrycznych zarządów zetempowskich, z brygad młodzieżowych, donosząco o podjętych zobowiązaniach.

gady zobowiązują się, poza planem kapitalnych, średnich i bieżących napraw, w ciągu kwietnia wyremontować jedno mieszadło korytowe i dwie dzwigi garki mechaniczne.

W odpowiedzi na zobowiązanie zetempowców z bazy sprzętu i naszych budowli donoszą o podejmowaniu dalszych zobowiązań produkcyjnych. Dzieki naszemu pierwszomajowemu czynowi taniej i szybciej rosnąć będą nowe hale fabryczne Zakładów Mechanicznych „Ursus”. Główne Warsztaty PKS-u, zabudowania Technicznej Obsługi Samochodów i inne obiekty przemysłowe budowane przez nasze zjednoczenie!

Przy telefonie przewodniczący Zarządu Zakładowego ZMP Czesław John:

„Zobowiązaliśmy się dla uczczenia święta majowego założyć 3 brygady młodzieżowe w dziale linotypów. W dziale maszyn płaskich szeroko zastosujemy metodę Zandarowej.

Młodzi robotnicy naszych zakładów postanawiają również brać czynny udział w pracach naszej ekipy łączności miasta ze wsią, która utrzymuje stały kontakt ze spółdzielnią produkcyjną w Mizercie. Do Mizierki wyjeżdżać będziemy wraz ze swoim zespołem świetlicowym. Udzielimy pomocy tamtejszemu kołu ZMP w pracy kulturalno-oświatowej. Pomoczymy większej młodzieży zbudować świetlicę. Zetempowcy z zecerami i działu maszyn płaskich w dniu pierwszego maja zredagują i wydadzą jednodniową gazetkę z życia mieszkańców spółdzielni produkcyjnej w Mizercie.

Halo! Tu mówią Warszawskie Zakłady Odzieżowe nr. 2. Przy telefonie Jan Kowalik:

„Nasze przodujące taśmy młodzieżowe nr. 413 i 424 podjęły już majowe zobowiązania. Obydwoje taśmy podniosą znacznie jakość swojej produkcji. Nasze dziewczęta pragną, by wielu warszawiaków wystrójonych w uszyte przez nich garnitury przeszło tegoroczną trasę majowego pochodu. Taśma nr. 413 postanawia dać w tym miesiącu ponad plan 18 ubrań, a taśma nr. 424 — 6. Znane młodzieżowe prawnicze prace maszynarki: Stanisława Wnuk, Bogumiła Kocot, Danuta Zalewska i inne zobowiązały się wysoko przekroczyć normy produkcyjne!”

Halo! Tu Wojskowe Zakłady Graficzne w Warszawie:

25 maja — pierwsze prototypy samobieżnych kombajnów zbożowych

Nie tylko przekroczyć plan, ale podnieść jakość maszyn rolniczych, zgodnie z wymaganiami robotników rolnych, chłopów gospodarujących indywidualnie i spółdzielców — takie zadanie postawiła sobie załoga Fabryki Maszyn Złaniowych im. Nowotki w Plocku, podejmując czyn I-majowy.

Zobowiązania swoje załoga Fabryki Maszyn Złaniowych dołądnie przeanalizowała. Oto ważniejsze z nich:

Wydział maszyn żniwnych zobowiązał się w kwietniu wykonać ponad plan miesięczny 20 żniwiarek, 49 kosiarek ciągnikowych i 10 kosiarek konnych, a ponadto — części do 20 sztuk żniwiarek.

Załoga wydziału kombajnów postanowiła skrócić o 6 dni, tj. do 25 maja br., wykonanie pierwszych prototypów kombajnów wzorowanych na samobieżnych kombajnach radzieckich.

W dniu 31 marca o godzinie 3 nad ranem traktorzysta wszedł na pole, by ukorzystać siew ostatnich osiemnastu hektarów.

T. FLISIAK
Wrocław

Z przebiegu kampanii siewnej

Traktorzysta Łukasik i Korkus pomogli spółdzielni w Łagiewnikach

Traktorzysta łagiewnickiego POM-u Stanisław Łukasik i Sławek Korkus na okres siewu skierowano do spółdzielni produkcyjnej w Łagiewnikach Śląskich.

Gdy po raz pierwszy o święcie Łukasik na „Ursusie”, a Korkus na „Zetorze” zaorywali spółdzielcze pole, gromada wiejskich dzieciaków odprowadzała ich daleko, a potem to już dzień w dzień, a bywało i noc w noc, obydwa traktorzyści pracowali niemal bez wytchnienia. Nachodzili południe, Łukasik i Korkus osiagali już swoje dzienne normy, a po południu pracowali już ponad plan.

Przewodniczącemu spółdzielni produkcyjnej w Łagiewnikach ob. Piechurze trudno wprost określić, który z traktorzystów jest lepszy: Korkus czy Łukasik. Mówi krótko: takich jak oni trzeba więcej.

Początkowo zanim przystąpiono do siewu, Piechura obawiał się czy spółdzielnia zrealizuje podjęte zobowiązanie ukończenia siewów na dzień 31 marca, tzn. w ciągu 5 dni. Dużo bowiem zależało od tego, czy POM wykona umowę. A co będzie z zobowiązaniem, jeżeli POM nawali?

W dniu 31 marca o godzinie 3 nad ranem traktorzysta wszedł na pole, by ukorzystać siew ostatnich osiemnastu hektarów.

T. FLISIAK
Wrocław

Jak w Krasnem nauczone się obchodzić z nowym typem siewnika

W grom. Krasnem, pow. rzeszowski, na zebraniu aktywno, w którym uczestniczyli wiele młodzieży, poddano ocenie przebieg akcji siewnej.

Stwierdzono, że mimo sprzyjających warunków atmosferycznych, obsianych zostało dotychczas załadowo 10 proc. pól. Główną przeszkodę stanowi fakt, że chłopcy nie korzystają z 5 GOM-owskich siewników, a siewia ręcznie.

Aktywni gromadnicy stwierdzili, że siewniki GOM-u są nowoczesne. Mogą przy odpowiednim przedstawieniu wysie-

wać także groch, wykę, ale chłopcy nie umieją się z nimi obchodzić.

Wyciągając wnioski z zebrania kierownik GOM, zetempowca Mieczysław Czerniakowski, zorganizował nazajutrz na placu gromadzkim praktyczny pokaz obsługiwanego siewnika.

Zgrupowani chłopcy i młodzież z uwagą wysłuchali wskazówek Czerniakowskiego.

Nazajutrz rankiem ani jeden siewnik nie został w GOM-ie.

T. PAC.
Rzeszów

Z czego KRAJU

W WARSZAWIE otwartą została 7 bm. Wyższa Architektura Rumuńska, zorganizowana stażem Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą.

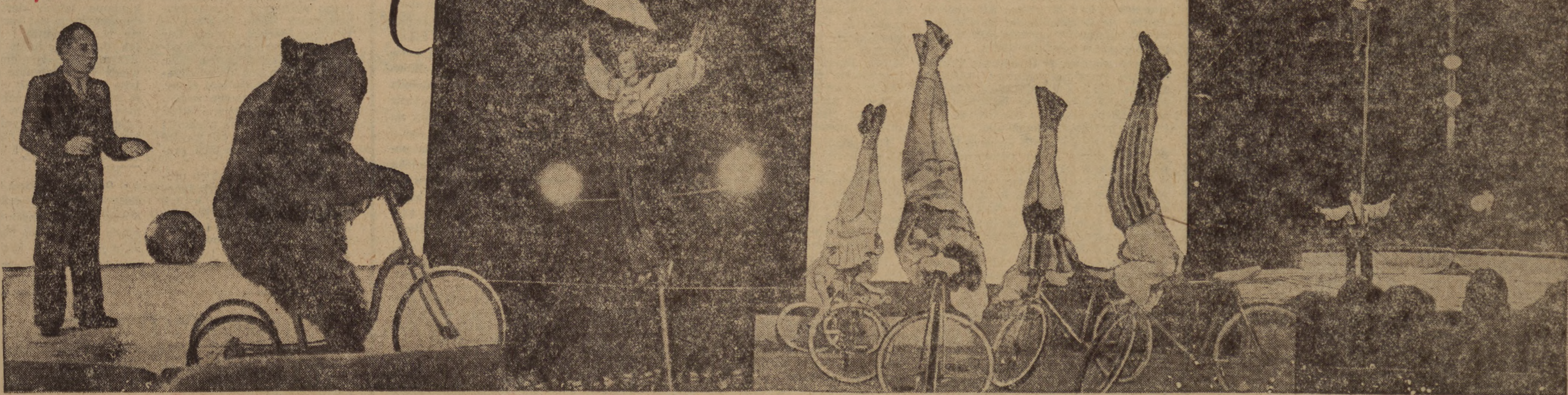
PRZYBYŁA do Polski delegacja chińska na posiedzenie Zarządu Polsko-Chińskiego Towarzystwa Maklerów Orotowych.

DO KOMISJI kwalifikacyjno - restrycyjnych SP zgłosiło się już ponad 12 tysięcy ochotników, które pragną pomóc PGR-om w pracach polowych. Natężonej ochotniczek zplasa się na odbywających się w całym kraju naradach dzweczny, w czasie których dowiadują się one od uczestników poprzednich turnusów o życiu i pracy w brygadach rolniczych.

PAŃSTWOWY Zespół Ludowy Piętni i Tarcia „Mazowsze”, udął się na 3-tygodniowe występy do Bułgarii. Wypad ten przyczyni się do dalszego zacieśnienia współpracy kulturalnej między Polską i Bułgarią.

W OSTATNICH dniach w Delhi uzgodnione zostały na okres roczny, pomiędzy polską delegacją handlową a indyjską, nowe listy towarowe do umowy handlowej polsko-indyjskiej. Import z Indii obejmować będzie między innymi: rudę metalu, herbatę, kawę, pieprz i tytoń.

Na wielkiej ARENIE

Zakończony przed paru dniami we Wrocławiu Festiwal Sztuki Cyrkowej był przeżyciem osławionym i dorobkiem ludzi areny, przyciągał codziennie tysiące widzów. Było to pierwsze tego rodzaju widowisko w Polsce.

Bogaty dorobek sztuki cyrkowej w Polsce Ludowej reprezentowało na festiwalu Jedenaście cyrków. Pięćset artystów cyrkowych pokazało swe zdolności i umiejętności. Szczególnie

ciekawie i emocjonujące były numery wykonane przez młodzież ze szkoły cyrkowej. Młodzież stanowiła około 40 procent artystów biorących udział w festiwalu. Na zdjęciu od lewej: Wielkie zainteresowanie wśród publiczności występowała jazda niedźwiedzia na rowerze i motocyklu. Zdjęcie przedstawia niedźwiedzia na rowerze Obok trener Henryk Wawrzyniak Jeden z numerów cyrkowych — ewolucja na stalowej linie

Rośnie młoda kadra artystów cyrkowych. W czasie festiwalu młodzi artyści popłynęli się między innymi figurami jazda na rowerach. Na zdjęciu karkołomna „Świeca” na rowerze w wykonaniu młodego adepta Studium Sztuki Cyrkowej pod kierownictwem ob. Ładosa Efektowna jazda na motocyklu w wykonaniu młodego artysty. Zdjęcia: STANISŁAW WOLNIEWICZ. Opracowanie: J. ZIELIŃSKI

SZKOŁA LUDOWEGO PIĘKNA

Zniszczona architektura naszych historycznych miast powstaje dziś do życia w pełni artystycznej krasy. Na szczytach gdańskich kamieniczek znów śmieją się kamienne głowy patrycjuszów, milociczyński zwierz szczyrzy kły, rozkwitają egzotyczne kwiaty. Kto wykuł to cuda w kamieniu?

W warszawskich domach Nowego Świata i Starego Miasta zdumiewa bogaty i szlachetny detal architektoniczny. Kto z kamienia i marmuru,

mozołnymi uderzeniami dłuta, wydobyl tę poezję naszych gmachów?

W sklepach CPLIA kupujemy szlachetne i błyszczące piękna polowe misy i zabawne figurki glinianych zwierzątek. Kto je ulepił, kto je wypieli w ceramicznym plecu?

Aby odpowiedzieć na te pytania i na wiele pytań podobnych musimy zdecydować się na podróże. Trzeba pojechać do Zakopanego.

Trochę historii

WBIERAJĄC się na reportaż do zakopiańskiego Liceum Techniki Plastycznej nie przypuszczałem, że będę miał do czynienia ze szkołą starożytną. Określenie to nie wyda się przesadne komuś, kto wie, że szkoła obchodziła w tym roku 75-lecie swego istnienia, a zatem powstała prawie zaraz po odkryciu Zakopanego. Dzisiejsze Liceum wywodzi się ze szkoły rzeźbiarskiej założonej przez ówczesnego PTTK dla miejscowych górników. Pierwszym dyrektorem tej „Szkoły Przemysłu Drzewnego” (bo tak brzmiała jej pierwotna nazwa) byli Czesi wykształceni w Austrii. Uczono tutaj ciesielstwa, stolarstwa i rzeźby. Mody i kierunki, jakim na przestrzeni trzech ćwierci stulecia ulegała sztuka polska nie pozostały bez wpływu na oblicze zakopiańskiego ośrodka.

Sprawy do załatwienia

GŁÓWNYM niedostatkami jakiej cierpi szkoła jest brak odpowiedniego lokalu. Bursi i warsztaty mieszczą się w starych, niedostatecznie wyposażonych i za ciasnych, budynkach. Ten podstawowy

Magazyn zachwytów

GDYBY Antoni Reasa, inżynier rzeźbiarski, Liceum, a jeszcze nie tak dawno jego uczeń, nie pokazał mi

Od guzika do architektury

PO wyzwoleniu placówka zakopiańska działa jako Szkoła Przemysłu Drzewnego. W roku 1948 Ministerstwo Kultury i Sztuki przekształciło trzyletni dział rzeźbiarski szkoły na pięcioletnie Liceum Techniki Plastycznej, jedyną w Polsce szkołę wychowującą techników - rzeźbiarzy, w odróżnieniu od Liceów Sztuk Plastycznych, które koncentrują się na rysunku i malarstwie, przygotowują swych wychowanków do dalszych studiów na Akademii. Program takiego Liceum przebiega przedmiotowo ogólnoszkolnych przewidując 18 godzin w tygodniu na rysunek i zajęcia warsztatowe. Zakres rzeźbiarskiego przysposobienia uczniów jest szeroki; od guzika do architektury - jak mówi artystyczny dyrektor szkoły prof. Kenarowa - od galerii do architektury rzeźby figuratywnej. Również szeroki jest wachlarz materiałów, które opanowują uczniowie: od drewna, poprzez gips (sztukatorstwo) i glinę (ceramikę) do - kamienia.

Kronika sukcesów

WIARA wpływu jaki szkoła zaczyna wywierać na atmosferę artystyczną Podhala jest uzyskanie przez Liceum I nagrody zbiorowej w wielkim konkursie artystycznego pamiatkarstwa. Celem konkursu było zdobycie wartościowych artystycznych eksponatów, mogących posłużyć za wzór naszemu przemysłowi pamiatkarstwu i przyczynić się do powstrzymania zalewu wszelkiego rodzaju drobniejszaskiej tandety, szmiry,

Jakie korzyści dają nam doświadczenia odmianowe z ziemniakami?

Inż. mgr Tadeusz Putz

Poznań - Instytut Uprawy Nawożenia i Glebozn.

Srednio-wczesne, dojrzewające w polowie sierpnia np.: Bem Zolciak, Rozafolia, Kaszubskie, Binti;

Srednio-pozne, dojrzewające do konca wrzesnia jak np.: Gorzelina, Narwik, Lenino, Karmazyn, Koszalińskie, Wisla, Warszawianka;

Ziemniaki, obok żyta, są w Polsce podstawowym produktem rolniczym. Produkcja ziemniaka jako artykułu powszechnego wyżywienia wsi i miasta (zużywa się na ten cel około 30% całego zbioru), podstawowej paszy dla naszego inwentarza, zwłaszcza dla trzody chlewnej (zużycie około 30%), cennego surowca dla przemyślu (zużycie około 10%) oraz jako materiał sadzeniowy wewnatrz kraju i na eksport (zużycie około 25%) - stanowi jedno z czołowych zadań w naszej socjalistycznej gospodarce.

Mimo że prawie w całym kraju mamy sprzyjające warunki uprawy, tak pod względem klimatycznym jak i glebowym - plony ziemniaków są niskie i wynoszą w skali ogólnopolskiej przeciętnie około 110 q z ha. Często dowiadujemy się z prasy czy z radia, że niedziedzi są wypadki, w których produkcja z ha wynosi 300 q, a nawet ponad 400 q, ale są i takie, gdzie wynosiła zaledwie 60-80 q z ha.

Od każdego doświadczenia polowego żądamy odpowiedzi na postawione pytanie, jak w danych miejscowych warunkach klimatyczno-glebowych plonie dana odmiana przy wyznaczonych wskazówkach odmianowej uprawy, nawożenia, gęstości lub terminu siewu, czy sadzenia, pielęgnacji itp.

Zastanówmy się przede wszystkim nad tym, jak dobrać do uprawy w danym rejonie odmianę ziemniaka, która da nam najlepszy efekt. W tym celu musimy wziąć pod uwagę przede wszystkim warunki glebowe i klimatyczne, a także odmianę, która jest najbardziej odporna na choroby i szkodniki.

W naszym doświadczeniu odmianowym z ziemniakami chodzi o wysokość plonów i ich wartość. W ten sposób możemy znaleźć odmianę, która jest najbardziej odporna na choroby i szkodniki, a także, która daje nam najlepszy efekt.

W ten sposób możemy znaleźć odmianę, która jest najbardziej odporna na choroby i szkodniki, a także, która daje nam najlepszy efekt.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

Wzrost i rozwój sztuki ludowej w Zakopanem. W latach pięćdziesiątych następuje wciąż pogłębiający się upadek, wywołany brakiem poważnego programu artystycznego.

